

ВИКТОР ЮГО

ЧЕРВЕНИНА НА ЗЕНИТА

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Възможно не било, понеже е далеч?
Грешите във това, о вий, които с меч,
случайно, с някой брак, с лъжи или с угрози
и с попки хитрини сте станали херцози,
султани и царе; о вий, които в гнет
държите и сега човеците навред,
а Рим и Истанбул, и Петербург, и Мека
издигате сега за сметка на човека
и смятате, че вий сте всичко на света;
зората вижте днес — предупреждава тя,
че няма да сме все покорно стадо ние,
че бъдещият ден във този лъч се крие.
Успокояват ви: „Утопия!“ О, не!
Гърчете се от страх! Вий имате коне,
топове, меч и трон, камшици и палачи;
ний имаме мечти и светлина обаче!
Ний имаме лъча на идеал велик;
надеждата е с нас — тя с роба бледолик
бе още в древността; с евреи, с хугеноти
докрай остана тя; ний имаме в живота
една достойна цел. Пред нашите очи
проблясва светлина от божите лъчи —
пред нея мракът гъст потрепва, избледнява,
вълкът надава вой, щом тя се приближава.
Да, раят засиял от нашите мечти,
където светлина за всекиго блести,
в небето с лъч червен разпръсва тъмнината;
за вас пожар е туй, за нас пък е зората.
Ще стигнем този рай. Та той и в този час
е вече наш почти, щом вижда се пред нас.
Прекрасният светлик добре се забелязва!
Видяхте го и вий. Вдигнете взор, ви казвам!
Не смятайте, че щом личи сега едвам,
не е осъществим. Не гасне този плам!
Вий казвате, че бил примесен с мрака нощен?

Потребно е това. Вий питате все още дали е нещо той? Внимавайте добре: та този лъч червен е всичко, о царе! За него шепнешком говорят из дворците! Вий можете сега да мъчите, горите, но той върви напред. Далече е, отвъд, но движи се насам със строгостта на съд, с възторга на мечта. Задава се в небето, действителност е той. Царувайте, грабете народи и земи. Изсмуквайте съвсем и въздуха дори, догдето в задух мрем; пирувайте безспир сред толкоз гладни хора; нещастният търпи; спасението скоро ще дойде! О царе, безчинствайте без жал, владейте във Сибир, владейте в Сенегал, изпращайте в затвор, в каторга млади, стари! Догдето все така за вас ехтят фанфари и голи саби бдят пред вашите врати, в зенита светлина започва да трепти — животът почва там, това е светлината на нашия прогрес, на лампата, която и Торквемада^[1] би желал да скрие в мрак; гори, напредва тя и хвърля блясък чак над мрачния олтар, над ложето на царя! Кометата така — полека — се разгаря.

[1] Торквемада. — Основател на испанската Инквизиция. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.